

ACCIO

Badalona, 22 d'Octubre de 1932

ANY XIV

SETMANARI D'ESQUERRA REPUBLICANA

PORTANTVEU DEL CENTRE REPUBLICÀ CATALÀ

Redacció i Administració: Francesc Layret, 21

NÚM. 599

REFLEXIONS

Evidentment, la propera jornada electoral que ha d'eleger el parlament de Catalunya constitueix la preocupació de l'opinió pública ciutadana i es pot dir que l'atenció de tots els sectors polítics catalans i dels demés pobles Ibèrics està reconcentrada en la gesta del nostre poble, que ha d'ésser expressió dels ideals i sentiments que professa.

Es indubtable que el futur parlament dels catalans estarà nodrit en totalitat dels partits polítics, dels quals l'ideari bàsic és netament catalanista. Això ja és per descomptat i quasi bé ja no figura com a tema de discussió ni és motiu de divergències de criteri. L'atenció general pels resultats d'aquesta lluita radiquen sobre les proporcions favorables que prengui el caire de la voluntat sobirana del poble en vers els diferents partits que es disputen l'hegemonia del govern de Catalunya.

Cal tenir present que representa un factor importantíssim, per un costat, el fet de que el poble català sigui el primer en rompre el foc, per mitjà de les urnes, i donar la sensació de fins on correspon i aprova l'obra transformadora de la República, i cal remarcar també, que ho hem de fer en els precisos moments que un deure de gratitud ineludible ens obliga a tots els catalans restar agraïts als homes del parlament espanyol que encarnen i representen els sentiments ideològics dels governants actuals que han portat a la pràctica aquesta obra legislativa.

Però hi ha un altre aspecte d'ordre interior que, pot tenir alguna inevitable influència en les eleccions del dia 20 de novembre, i que preocupa fonament als dirigents de les dretes catalanes per les conseqüències que els sembla podria donar favorables a la reconquesta del predomini pels partits conservadors reaccionaris. Interessa extraordinàriament als partits de dreta que en les properes eleccions es posi de manifest la influència i el prestigi que l'Esquerra Republicana de Catalunya exerceix sobre les masses obreres catalanes.

Dintre els organismes dretistes hi existeixen diferències que per bé que no comprometen la unió i disciplina de les mateixes, es manifesten en la intimitat i més o menys surten a la superfície. Hi han raons poderoses i fonamentals que fan mirar les coses als qui els domina l'instint de conservació, d'una manera

i als qui els mou l'afany i l'ambició del predomini, d'un altra.

Si les esquerres, pensen els uns, conserven el prestigi sobre les masses obreres catalanes i en les properes eleccions aquestes ratifiquen la confiança al partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, és prova de que l'extremisme obrerista preconitzador de les tàctiques anarco-sindicalistes, va a la decadència. Si els dirigents actuals de l'extremisme obrerista, pensen els altres, no són escoltats i els obrers catalans segueixen incorporats al moviment polític d'esquerra de renovació pública, som gent a l'aigua i estem condemnats eternament al fracàs.

Es possible que en aquests moments aquell "seny" que representa la consigna de les dretes catalanes, s'el disputin entre ells i sigui motiu de divergències. Nosaltres creiem, però, que aquesta vegada el "seny" s'imposarà, i és per això que en els recents escrits del senyor Cambó i volem veure com una veu contemporitzadora per a calmar els nervis dels espantadits i per a posar a tó als ambiciosos.

I és que en Cambó, l'home preferit per la burgesia catalana en les passades i engunioses dades de tragèdia i convulsió social per a donar concells i diagnòstics, avui es troba presoner dels seus propis vaticinis. La realitat li demostra que el qui ha fet aquell "miracle" que ell preconitzava, de acoblar els grans sectors proletaris de Catalunya, incorporant-los a l'obra d'educació política i de catalanització, subtraient-los de l'inactivitat tenebrosa, ha estat l'esquerra Republicana de Catalunya.

La jornada electoral del 20 del pròxim mes de novembre, com a expressió sobirana de la voluntat d'un poble, ha de tenir derivacions importantíssimes en la política general d'Espanya. Nosaltres, que en diverses ocasions hem vist congregat a tot el poble en desbordaments d'entusiasme i d'adhessió a la República i els homes que la governen, ja tenim per descomptat que el poble de Catalunya parlarà en les urnes com ho ha fet al carrer. El que ens interessa en l'ordre interior de casa nostra és la influència que els resultats de la propera lluita pot reportar a l'ànim dels partits i homes de dreta que encara no s'han adonat de les raons i exigències de l'hora històrica que vivim.

Jordi Sincer.

CINEMA VICTORIA

Diumenge 23 Octubre 1932
Tarda i Nit

LA TOSCA
o el tirano de Roma

CINEMA NOU

Dies 22 i 23 Octubre de 1932

Carne de cabaret
en espanyol

HERMANOS

Reportatge sonor
de l'Estatut de Catalunya

Teatre Guimerà-Picardó Cinema

Dies 22 i 23 Octubre de 1932

CARCELERAS

La llamada secreta

Mas difícil todavía

Gráficos Paramount

CINEMA ZORRILLA

Dies 22 i 23 Octubre 1932

A través del amazonas

Noches de cabaret

Actualidades

DIBUIXOS ANIMATS

IRONIES

Aviat, molt aviat, el poble serà convidat a la inauguració dels urinaris del cabdemunt del carrer de Mar.

Es reben moltes felicitacions per a la *rapi. desa* amb que s'han portat les obres.

* * *

A la lliga hi ha alegria perquè els dos partits republicans i catalanistes no s'han entés.

* * *

Diuen que els candidats de la lliga hauran de depositar 30.000 ptes. cada u. Si s'en podrà comprar de grasa per fer correr les rodes!

* * *

Ja haureu sentit a contar que en temps del Xic de les Barraquetes, feren saltar pel balcó de l'Ajuntament algun ciutadà. Doncs, si, és cert, diu que era l'últim tonto que quedava; el que no sabem en quin sentit el Poble prengué aquesta resolució. Nosaltres creiem que els nostres avant passats no devien estar per tontos, o és que no tenien gaire paciència i per poca cosa feien servir els balcons de l'Ajuntament.

* * *

Per això tothom està tan tranquil. Ens acaben de donar l'agradable notícia de que en la nostra ciutat es juga. La canalla quan juga és que està contenta. Després diran que no ens divertim.

Dijous, a l'Ajuntament, hi havien les primeres «estrelles» i, com que no ho sabiem, quan hi anavem ens varem trobar amb un cartell que deia: «Esgotades les localitats d'aquesta nit».

Com que la recaudació haurà estat bona, es podrà modelar el pressupost.

* * *

Mai n'és prou alabat, pels seus amics, per brut que sigui, l'home trapella.

¡Es una delicia!

ANIS DEL MONO

DOLE
ETIQUETA VERMELLA

SEC
ETIQUETA VERDA

EXPOSICIÓ D'APARELLS PER A GAS

Cuines, fogons, forns, escalfadors
per a bany i demás articles i accessoris

LA PROPAGADORA DEL GAS

AVINGUDA MARTÍ PUJOL
cantonada Ignasi Iglesias. Teléfon. 226

Fàbrica: INDUSTRIA, 82
Teléfon 92

“Amic”

L'amic desconegut... No. El ciutadà desconegut, dic ara. La gent d'aquesta Redacció, bons amics meus (dic amics perquè em distingeixen admetent la meua col·laboració) em varen preguntar perquè deia «l'amic desconegut». Naturalment, els vareig contestar que es tractava de ciutadans que hom troba i parla per tot arreu però que no hem tingut interès o no hem gosat per temor a la indiscreció, potser, a demanar-los-hi el nom, a part de que si aixís ho feiem necessitariem un exercit d'arxivers i, pel que a mi afecta, la renda no dona per tant.

Un dels redactors, em digué: «Home, la paraula amic, tanmateix, mereix un bon xic de respecte i cal que procurem mantenir-ne el veritable significat amb tota la seva essència expressiva, ans encara remontant-ne el prestigi fins a prendre un to solemniat que quan pronunciem la paraula amic flueixi als nostres llabris del fons dels nostres afectes sense contagi de cap classe. Cal usar-la menys aquesta paraula, puix que si seguim com ara, si no hi posem remei, la paraula amic degenerarà de tal manera que en lloc de significar un car afecte haurem d'esborrar del Diccionari la definició actual i posar-hi: «AMIC.-Traïdor, hipòcrita, falç, repulsiu, repugnant. El que enganya amb afalacs i és deslleial». Poseu-hi en son lloc, si voleu, «el ciutadà desconegut».

Els raonaments del redactor de referència (restringeix la paraula amic) m'han convençut; trobo que té raó i si no fos que ja la té, li donaria. O sinó fixe-u-vos, quantes vegades no haureu dit amic tot disputant-vos, a algú que si podieu us li menjarieu el fetxe? «Amic, calleu i feu la vostra via» s'ha dit debades al propietari d'una esquena que reclamava una pallissa «...quedo vostre affm, amic...» s'ha posat al peu d'una lletra dirigida a un morós que no vol pagar ni en paraules. «Amic, feu el que volgueu, jo us aviso com a bon amic: si puc us ensorraré» «Amic, us heu equivocat; marxeu ben depressa avans no us ho digui d'altra manera». «L'amic Arbós...» en Muelles ha dit alguna vegada en el Consistori: «Compteu amb mi com un bon amic» us ha dit algú que acte seguit us ha traït.

Té raó aquell redactor; essent un error dir amic a qui no ho sigui ho serà també dir-ho al desconegut perquè si no el coneixem no pot pas ésser amic nostre com tampoc s'ho poden dir molta gent que es coneixen mútuament i encara que quasi cada dia es veuen, no es poden veure ni es podran veure mai per més junts que estiguin i per més amics que es diguin.

Certament, és una llàstima que en lloc de descobrir-nos i doblegar l'espinada per fer-li acatament (els que tinguin l'os de l'esquena massa gros que romanguin sentats) l'estem malmetent. I mireu si en significa de coses, que

haureu sentit dir, alguna vegada, de dos germans que són molt amics, que s'estimen molt.

I és el que parlant d'això, em digué el ciutadà desconegut amb motiu dels propòsits d'anexió de Badalona a Barcelona. No us en feu dels afalacs de la Pubilla que ja és gata vella i en sap un niu. Ara us dirà que si aneu amb ell tindreu correos, telèfons, telegraf, metje, metjesses, llevadores, paviments moderns, lluminàries, fruites del bell nom de «una de les primeres ciutats mediterrànies», sereu capital, tindreu honors i un bé negre.

—No us en feu, creieu-me— diu el ciutadà desconegut —ara no creieu que aludim ningú—el que volen els harcelonins és malgrat la propaganda turística, que els ajuden a treure's els *inglesos* del damunt; més clar: a pagar els deutes de l'Exposició i d'altres. De pas volen ésser grans, ben grans...

—Ai caraina! No havíem quedat que erem autonomistes? No malparlavem del centralisme bo i defensant la llibertat dels pobles començant per la individual?

—Ah!...

PERE TORT

Incomprensible

Davant de ca la ciutat s'està fent la reforma de la casa que fa cantonada amb el carrer de Sant Anastasi (davant del Centre Català), i malgrat ésser un lloc de gran perill pels vianants per la poca amplada de la voravia, no s'han tingut en compte les ordenances que disposen que en efectuar obres, aquelles cases, han de seguir la nova alineació. Protestem de que així no es faci, siguin les raons que es vulguin, puix que ni en el cas d'imprevisió per part de les oblidades ordenances, s'ha d'abandonar la seguretat dels vianants.

Si voleu vestir elegant,
aneu a cà n VIOLAN

B. BINUÉ TORRENS

DENTISTA

Visita: de 10 a 1 i de 5 a 7 Prat de la Riba, 41, 1-1

J. NOGUERA

Instal·lacions i reparacions d'aigua, gas i electricitat. Especialitat en treballs per a Obres

Sant Llorenç, 59 Telèfon 365 Passatge Mercat, 7

Sessió de l'Ajuntament del dia 20 d'octubre de 1932

Per manca d'espai, publiquem únicament el debat polític. (Presidí el Sr. Brell).

Cairó. El motiu d'haver demanat la paraula es per aclarir algunes manifestacions que es feren en la sessió passada, la qual ell no assistí, i també d'unes votacions per a resoldre la crisi Municipal.

Fa història de les eleccions del 14 d'abril i de la posició que va adoptar la minoria regionalista.

Les raons perquè varen intervenir en la solució d'aquesta crisi, que no atribuïa mai a cap acord—diu—es que nosaltres estavem creguts que hi sobravem i es va dir que feiem mal fet en retirar-nos, vàrem ésser requerits per a que admetessim les dimissions i que d'aquesta manera s'arribaria a l'arranjament de la crisi.

En prendre possessió el 14 d'abril jo us vareig felicitar per haver assolit dos ideals, mentres nosaltres, la Lliga, assolim el de catalanitat, i vareig oferir el nostre concurs.

No té intenció de ferir cap susceptibilitat, com tampoc creu que no és aquest el lloc apropiat per a entaular debats polítics.

El Sr. Arbós va fer un xic d'història retrospectiva de l'assumpte de la casa Cros, però tal volta està mal informat. L'Alcalde d'aquella època, és la persona que més perjudicada n'hi va sortir per volguer carregar-se-li tot a l'esquena i—diu—tinc de declarar noblement que aquests càrrecs que se li varen fer són injustos.

La casa Cros sostenia una vaga. Varen venir en aquell dia, un escamot de policia de Barcelona dirigit per l'inspector Zalagarai, varen efectuar unes detencions, va personar-se a la tarda aquí a l'Ajuntament una comissió de treballadors, intercedint per la llibertat dels detinguts. L'Alcalde estava absent de Badalona, i un tinent d'Alcalde, radical, va pregar-los-hi vinguessin a la nit una comissió, i a la nit varen tornar els vaguistes. Aquell dia era el senyalat per a celebrar sessió i per iniciativa de l'Alcalde varen convenir no celebrar-la.

Vàrem entrevistar-nos amb la comissió; la qual, va sortir al balcó per a donar compte de les gestions de llibertat, i apaijagar-los, amb la comissió hi havia l'Alcalde i varis regidors, al darrera nostre hi havia l'inspector Zalagarai. Varen sonar unes descargues de la guardia civil

i tots varen ésser testimonis d'aquell luctuós acte.

Varem anar al Govern Civil per a protestar i demanar la llibertat dels presos. Després, en la sessió següent el consistori va convenir que si no es feia justícia i es traslladava la guardia civil, es retirarien, s'els va assabentar d'aquest acord a la Lliga regionalista i aquesta els hi va dir que demorés sin 8 o 15 dies més per a reflexionar, cosa que no accediren en aquell acord. La minoria regionalista no va ésser responsable igual que l'Alcalde d'aquella època.

Rebat el Delateu de «La Veu de Catalunya» per haver estat un truc d'en Marius Aguilar.

Fa un llarg historial del catalanisme de la Lliga, retreu la vinguda d'en Boet a Badalona, els trucs electorals, lo d'en Torres de Granollers, i que sempre havien estat aquesta gent els Radicals de Badalona els seus emparadors.

Arbós, tenint en compte els requeriments que s'han fet de l'avançada de l'hora, serà breu i es reserva per a que cada grup es col·loqui en el seu lloc. Agraeix la presència del senyor Cairó, remarca el respecte que li mereixen els polítics i es lamenta de l'esverament que va sofrir el senyor Munells la sessió passada.

Catalunya, s'enalteix per la seva serenitat i saber discutir les idees en les idees. Respecte a la vaga Cros, d'aquella època, jo no vareig acusar-vos, vareig dir que eren responsables, que el poble va demanar justícia i que en virtut de no donar-los-hi satisfacció varen dimitir.

Recorda a en Cairó que les dimissions varen tenir lloc el 6 de novembre i els successos el mes d'agost, no corroboren pas les dades en les seves explicacions. Respecte el Delateu, no tinc perquè escamotejar-me res, però si que tinc de declarar que va encendre's un foc d'odis i ni la Lliga Regionalista ni «La Veu de Catalunya» varen protestar-ne.

Retreu la posició d'en Lerroux d'aquella data del Delateu, remontant-se fins a la data del Rei Enric IV, passant per la del feudalisme que hi havia a Catalunya l'any 1714.

Retreu el pacte de la fam de la Conca del Ter, la guerra del Marroc i l'intervenció de l'assemblea de parlamentaris. I els acusa d'haver col·laborat amb els homes de la Monarquia i de la Dictadura.

Cairó li retreu que està disposat entaular un altre bebat respecte a aquest cas, doncs ja venia preparat portant documents. Arbós insisteix amb altres fets. A les dues i quart s'aixecà la sessió, quedant dues parts per a discutir la participació amb els homes de la Dictadura.

BANC DE BADALONA

FILIAL DEL BANC CENTRAL

Prat de la Riba, 4 - Telèfon 180

Sucursals i Agències en les principals places d'Espanya. Corresponsals a tot arreu del món

El BANC DE BADALONA efectua totes les operacions bancàries abonant interessos d'acord amb els màxims autoritzats per el Consell Superior Bancari

Ciudadà:

Amb l'aprovació de l'Estatut que faculta a Catalunya regir-se els propis destins, ha quedat obert un nou període de gran responsabilitat per als homes d'ideals, obligant-los a fer un últim esforç per a donar forma a les llibertats que han de regir el poble català, la nostra estimada Catalunya.

Es molt satisfactori per als homes que com vós i nosaltres tenim en la sang fibres de llibertat, que havem sentit sempre les ansies del millorament social i major igualtat entre els homes, veure com el govern de la República, conscient de la greu responsabilitat que pesa damunt d'ell, posat de cara el progrés, va donant amb serena decissió i fermesa, lleis renovadores, de gran valentia, extirpant les castes privilegiades que tant havien embrutit i desprestigiats el poble espanyol davant dels ulls del món.

Avui, que d'acord amb els homes liberals que governen la República ens havem donat les llibertats de Catalunya per a governar-nos-la nosaltres mateixos, no podem comportar, no devem tolerar, sense menyspreu de la dignitat ciutadana, que Catalunya, contra el corrent d'Espanya, fent marxa enrera, pugui ésser governada per les dretes, qualsevulla l'etiqueta que portin, que decretant lleis reaccionàries podrien privar-nos de les llibertats que tant ens han costat de guanyar. Abans de sofrir aquesta vergonya deuriem exposar la vida per tal d'impedir-ho! *L'Esquerra Republicana de Catalunya, a la qual es deuen les llibertats conquerides, està en peu de guerra per a mantenir-les i conquerir les que manquen.*

Badalona, aquest poble que sempre s'ha manifestat pel seu esperit democràtic, no pot romandre indiferent en les lluites que s'apropen i s'ha de preparar puix que encara que per mantenir la tradició i assegurar la marxa progressiva vers la gran civilització no caldrà l'exposició de la vida, és necessari, és precís mantenir la dignitat ciutadana i que els ciutadans tots, homes i dones, de recta consciència esquerrana, liberal i laica s'acoplin sota la mateixa bandera.

El Centre Republicà Català que ha mantingut sempre aquest apostolat i que enlaira a Badalona la senyera d'*Esquerra Republicana*, fa una crida als ciutadans dels dos sexes de casa nostrada, siguin o no nascuts a la nostra terra, mentre l'estimin, perquè serà la terra de llurs fills, a tots, indistintament, crida als que com nosaltres pensin i sentin i els diu: Vina amb nosaltres amic que trobaràs l'expansió de l'esperit vers el problema de la vida ciutadana.

El Centre Republicà Català és allà on era, és el mateix partit, és aquell que quan tenia el govern de la nostra ciutat sempre feu honor a la seva doctrina. Ningú no deu oblidar quina fou la seva conducta i la intervenció en les lluites entre el capital i el treball. Ningú no pot oblidar la seva conducta de govern quan la crisi dels aliments arran de la post-guerra. Ningú no pot oblidar el comportament del *Centre Republicà Català* en defensa dels interessos dels pobres de Badalona, llegats pel gran filàntrop *Roca i Pi*, assumpte a la revisió del qual encara no havem renunciat.

El Centre Republicà Català, dins d'*Esquerra Republicana*, és allà on era, però amb els braços deslligats per l'esforç de tots, vol anar, dintre de la llei, fins el màxim de les seves possibilitats per a la major perfecció humana. Per Badalona, per Catalunya, per la República, per la Llibertat, ciudadà amic vina a col·laborar amb nosaltres!

Centre Republicà Català

Badalona, Octubre de 1932.

Cintada:

Amb l'aparició de l'Estatut que facilita a Catalunya regir-se als propis destins, ha quedat obert un nou període de gran responsabilitat per als homes d'ideals, obligant-los a fer un últim esforç per a donar forma a les llibertats que han de regir el poble català. La nostra estimada Catalunya.

Es molt satisfactor per als homes que com vós i nosaltres tenim en la sang fibres de llibertat, que havem sentit sempre les anies del millorament social i major guaitat en els homes, veure com el govern de la República, conscient de la gran responsabilitat que pesa damunt d'ell, posa de cara el progrés, ve donant amb serena decisió i tenues lles renovadores, de gran valentia, extirpant les causes privilegiades que tant havien em-primat i desprecistat el poble espanyol davant dels ulls del món.

Avui, que d'acord amb els homes lliberals que governen la República es havem donat les llibertats de Catalunya per a governar nos les nostres mateixos, no podem com-portar, no devem portar, sense menyspreu de la ciutadania catalana, que Catalunya, com el corrent d'Espanya, tant marxa endera, pugui ésser governada per les dretes, duals i viles. L'estatut que portin, que decretin, les reaccionaries podrien privar nos de les llibertats que tant ens han costat de guairar. Abans de sortir aquesta versió s'haurien d'explicar i veure per tal d'impedir-hi. L'Esguerra Republicana de Catalunya a la qual es deuen les llibertats conquerides, està en peu de guerra per a mantenir-les i conquistar les que manquen.

Badalona, aquest poble que sempre s'ha manifestat pel seu esperit democràtic, no pot romandre indiferent en les luites que s'apropen i s'ha de preparar puix que encara que per mantenir la tradició i assegurar la nostra progressiva versió la gran civilització no caldrà l'aportació de la vida, es necessari, es precis mantenir la dignitat ciutadana i que els ciutadans tots, homes i dones, de recta consciència espanyola, liberal i laica s'acoplin sota la mateixa bandera.

El Centre Republicà Català que ha mantingut sempre aquest acostumat i que m- lina a Badalona la senyera d'Esguerra Republicana, la una vida als ciutadans dels dos sexes de casa nostra, sigui o no nascuts a la nostra terra, mentre l'estimem, perquè serà la terra de llurs fills, a tots, indistintament, cada als que com nosaltres pensin i sentin i els diu: Vins amb nosaltres amic que trobareu l'expansió de l'esperit vers el problema de la vida ciutadana.

El Centre Republicà Català es alhora era el març passat, es donat que donat tant el govern de la nostra ciutat sentint les forces de la seva dignitat, s'ha manifestat amb una conducta que ha mantingut en les luites entre el capital i el treball, i ningú no pot dubtar la seva conducta de govern que no té cap dels elements que donen a les nostres luites un caràcter de luita de classes, el caràcter de luita de classes que donaria a la nostra luita un caràcter de luita de classes, el caràcter de luita de classes que donaria a la nostra luita un caràcter de luita de classes.

El Centre Republicà Català, que ha mantingut sempre aquest acostumat i que m- lina a Badalona la senyera d'Esguerra Republicana, la una vida als ciutadans dels dos sexes de casa nostra, sigui o no nascuts a la nostra terra, mentre l'estimem, perquè serà la terra de llurs fills, a tots, indistintament, cada als que com nosaltres pensin i sentin i els diu: Vins amb nosaltres amic que trobareu l'expansió de l'esperit vers el problema de la vida ciutadana.

Entitats que per si soles, tinguin més nombre de vots.

ART. 31. L'ordre del dia de cada Congrés Nacional haurà d'ésser conegut pel Partit dos mesos abans de la seva celebració. Amb la mateixa data també s'haurà de conèixer pel Partit, les Entitats adherides i el nombre de socis de cadascuna d'elles. Aquell ordre del dia es referirà obligatòriament i sense perjudici dels altres temes que es considerin de conveniència, a la gestió del Partit durant l'any anterior; al programa de les realitzacions per a l'any que comença; a la renovació total de càrrecs del Comitè Executiu Central i a la rendició de comptes amb exposició de l'estat econòmic del Partit. Serà obligatori de discutir les proposicions signades per un mínim de cinc delegats.

ART. 32. Convocarà el Congrés Nacional i presidirà la primera sessió, el Comitè Executiu Central. En aquesta primera sessió s'elegirà la taula presidencial, composta per un president i un secretari per cada Federació.

Els membres del Comitè Executiu Central, en les discussions, no estaran subjectes a torn.

TÍTOL VIII

De finances

ART. 33. Cada militant abonarà, mensualment, la quantitat de deu cèntims.

ART. 34. Tot militant que ostenti un càrrec de representació popular o bé un dels anomenats polítics, cedirà a favor del Partit el deu per cent dels seus honoraris, dietes, emoluments i totes aquelles quotes que acumulin provinents de l'ementat càrrec. En el cas d'exercir-ne més d'un, abonarà un vint-i-cinc per

12

TÍTOL VI

De la Federació de Barcelona-Ciutat

ART. 20. La ciutat de Barcelona constituirà una Federació integrada per totes les entitats que hi estiguin domiciliades, la qual Federació, en la seva organització i funcionament, serà regida pel reglament que, amb plena autonomia i d'una manera democràtica, elabori d'acord amb els Principis i Estatuts del Partit. Tindrà indèntics drets i deures que les altres Federacions.

Del govern del Partit

ART. 21. La direcció del Partit correspon al mateix Partit, o sigui al Congrés que es reunixi cada any.

ART. 22. Durant els intervals entre els Congressos, la direcció, administració i govern del Partit, correspon al Comitè Executiu Central.

Comptes Corrents. A la vista, interès anual: 2'50 %, A 8 dies, id. 3 %, A 1 any, id 4'50 %.

Caixa d'Estalvis. Imposicions en llibretes. Interès anual: 4 %.

Imposicions a plaç fixe. A 6 mesos, interès anual: 4 %. A 1 any, id. 4'50 %.

ELS INTERESSOS DE LES IMPOSICIONS A PLAÇ ES PAGARAN PER TRIMESTRES, SEMESTRES
O ANYS VENÇUTS, A VOLUNTAT DELS IMponents

Girs - Transferències - Cartes de Crèdit - Dipòsit de valors - Cobrament de Cupons i Títols amortitzats - Ordres de Borsa - Consultes sobre valors

HORES D'OFICINA: de 9 a dos quarts de una i de 3 a dos quarts de sis

TÍTOL VII

Del Comitè Executiu Central

ART. 23. El Comitè Executiu Central es arà constituït per tres representants de cada Federació, elegits en vot secret par aquelles i per setze representants elegits directament pel Congrés.

Aquest Comitè elegirà del seu sí el Secretari del Partit. Es reunirà obligatòriament una vegada cada dos mesos i quan ho demanin els Comitès de dues Federacions o deu dels seus membres.

El Comitè Executiu elegirà del seu sí una Comissió permanent que el representarà, amb plenes facultats, durant els intervals de les seves reunions.

ART. 24. El Comitè Executiu Central tindrà l'alta representació del Partit, dirigirà la política general d'aquesta i vetllarà pel prestigi i la disciplina dels organismes i representants d'ESQUERRA REPUBLICANA. Servirà d'enllaç de les diferents Comarques i procurarà servir la unitat espiritual del Partit.

ART. 25. Els membres del Comitè Executiu Central no podran ésser reelegits més que dues vegades consecutives.

Considerant les circumstàncies extraordinàries que concorren en el nostre President, senyor Francesc Macià, s'el nomena President efectiu de tots els organismes del Partit.

10

ART. 26. Almenys sis dels membres del Comitè Executiu Central elegits directament pel Congrés Nacional, no ostentaran càrrecs públics. Per aquesta raó, en realitzar l'escrutini, s'elegiran primer els sis de major votació entre els que no ostentin càrrecs públics, completant després el Comitè Executiu Central amb els de major votació sense distinció de cap mena.

Dels Congressos nacionals

ART. 27. Cada any, en els mesos d'abril o maig, el Parlament celebrarà un Congrés Nacional ordinari.

ART. 28. També hauran de celebrar-se Congressos Nacionals amb caràcter d'extraordinaris:

- a) Quan ho acordi el Comitè Executiu Central.
- b) A petició de dues Federacions o de vuit Comitès Comarcals. En aquest cas, el Comitè Executiu Central haurà de convocar Congrés Nacional amb caràcter d'extraordinari dins el terme de quinze dies a partir de la data en la qual hagi estat cursada la petició.

ART. 29. Podran assistir als Congressos, amb caràcter d'oients, tots els militants en possessió de CARNET. Unicament tindran veu, en els Congressos, els membres dels Comitès Executius Comarcals, els diputats al Parlament Català i el batlle o regidor que pugui delegar cada fracció municipal pertanyent al Partit.

ART. 30. Tindran veu i vot els delegats de les Entitats adherides al Partit. Per a tenir vot el delegat d'una Entitat, aquesta haurà d'estar adherida tres mesos abans de la celebració del Congrés. Cada entitat tindrà un vot per cada 25 militants o fracció superior a 12.

Cap delegat no podrà representar més de 20 vots, o siguin 500 militants. S'exceptuen els delegats de les

11

MAGATZEMS LA MODA

PRAT DE LA RIBA, 39, 41 i 43

Ultimes novetats amb gèneres per a migtemps

Franel·les kimono a 1'5 ptes. metre
Vellut canale a 1'95 > >

Gran assortit amb Mantes, Edredons, Alfombres, etc, a preus sens competència

El Dr. Surroca

ha instal·lat en la seva Farmàcia i Centre d'Específics, una balança de precisió per a saber exactament el pes de les criatures durant l'al·letament

NOTICIARI

Al Castell d'Escornalbou i Parc Samà en autocar.
—L'Agrupació Excursionista Badalona, farà una visita a aquests dos llocs, el dia trenta del corrent més d'octubre.

S'admeten inscripcions en l'estatge social, Sant Anastasi, 4, 2.on, tots els dies de 8 a 9 del vespre.

Preu per plaça: 16 pessetes.

* * *

La Societat "Chor de Marina" ha organitzat la tercera conferència del cicle que es dona en el seu local social, per el proper dimecres, dia 26 del corrent, a les 9 del vespre, a càrrec d'En Joan Coloma, sota el tema "Cooperativisme".

* * *

Curset de pràctiques de Gramàtica Catalana. — La Delegació de Palestra a Badalona, vetllant sempre per la cultura del nostre poble, i donant una vegada més, proves de la seva catalanitat, té a bé organitzar un curset de pràctiques de Gramàtica Catalana, a càrrec d'individus de la mateixa Delegació.

Aquest curset de pràctiques, es donarà en el nostre estatge social— Sant Anastasi, 4, segon—tots els dimecres i divendres, no festius, de nou a deu del vespre.

El preu de la matrícula és d'una pesseta pels socis de "Palestra", i de dues pessetes pels no socis.

Català; no deixis perdre aquesta avinentesa, que suara t'oferim, per a perfeccionar els teus coneixements del nostre idioma.

El curset començarà el dia 26 del corrent, de nou a deu del vespre.

Inscripcions en el local de la Delegació, tots els dies feiners, de 8 a 10 de la nit.

Palestra-delegació de Badalona

Amb motiu de la fixació dels cartells de "Palestra", sobre l'Estatut, el senyor Governador Civil de la "Província" de Barcelona ha imposat una penyora de 500 pessetes a la Casa Joaquim Horta, que els havia imprès, perquè l'Agència fixadora de cartells els havia enganxat sense tenir l'autorització governativa.

El senyor Horta ha fet present al senyor Governador que els cartells alludits portant el segell oficial de "Palestra" i la signatura dels seus President i Secretari, no era a ell, sinó a aquesta entitat a la que calia imposar la penyora. Aquesta instància ha estat desestimada en data de 24 de setembre, i per tant és exigint al senyor Horta el pagament de la penyora.

"Palestra" deplora aquesta decisió del representant de la República Espanyola, presa quan ja l'Estatut ha entrat en vigor i creiem que Catalunya era autònoma.

D'altra banda, "Palestra" no pot permetre que per actes seus surti perjudicat un industrial, i per tant es creu moralment obligada a evitar que el senyor Joaquim Horta hagi de desemborsar la quantitat de 500 pessetes.

Per tant "Palestra" ha obert una subscripció pública, per a facilitar al senyor Horta l'import de la penyora governativa.

Aquesta Delegació s'adreça, doncs, als seus associats i a tots els catalans de Badalona, pregant-los vulguin contribuir-hi.

Potser contribuir a aquesta subscripció tindrà un valor històric; haver sofert la darrera sanció imposada a catalans per una autoritat del Poder Central. Almenys és d'esperar que aquesta serà realment la darrera si Catalunya és veritablement autònoma.

Per donatius, dirigir-se a "Palestra". Delegació de Badalona: Sant Anastasi, 4, 2.on, de 7 a 9 del vespre.

**Ja sou soci de la Protectora
de l'ensenyança Catalana**

FERRETERIA LA BADALONESA

Neveres "EL IMAN"
VENEDOR EXCLUSIU

BATERIA DE CUINA I EINES
PER A LA INDUSTRIA

Prat de la Riba, 44

§ § § § § § §

Telèfon 39

INCAPACITATS

En tots els països, els homes destacants i preeminents del món de la política, mentre conserven la tònica de seriositat i el prestigi que els ha el·levat a la màxima ostentació del lloc que ocupen, representen un recurs o una reserva per aquelles solucions de govern indispensables que han d'ésser reflexe de la voluntat sobirana del poble. Quan aquests homes perden l'equilibri i es mouen en el terreny de les divagacions i de les informalitats, es pot dir que s'extenen ells mateixos el certificat d'incapacitat i s'impossibiliten per arribar a governar la nau dels pobles.

Nosaltres creiem, sincerament, que Alexandre Lerroux no presidirà mai cap govern de la República espanyola. El discurs que pronuncià en l'obertura de l'assemblea del partit radical fou una demostració ben palpable de la manca de visió i de la poca compenetració amb l'esperit que avui domina el pensament de tot el poble, i ens refermà el trist concepte que des de temps tenim del cap radical per les moltes contradiccions i desviacions que li observem. Potser el senyor Lerroux trova la manera de justificar-se i aminsonar el mal afecte dels seus actes dient que ja és vell, doncs tinguem present que en cada parlament que fa té interès en remarcar que ja es trova en la plenitud de l'edat madura.

Mal principi va tenir l'assemblea del partit radical. Les orientacions de llur cap inspirades en aquell tò confussionista que ja fa temps ens té acostumats, no podien de cap manera representar una norma o un itinerari a seguir en les del·liberacions del congrés. Aquest, de fet, ja moria virtualment el dissabte passat amb l'estocada brutal del seu cap.

El senyor Lerroux té un interès especial en que els actuals governants ja hagin arribat al màxim de llurs evolucions perquè el partit radical pugui situar-se al lloc que les circumstàncies i els aconteixements històrics l'hi han reservat. Es veu ben clarament que entra als càlculs del cap radical la conveniència d'establir una política governamental de torn que sigui una reproducció integral de tots els vicis i defectes que durant molts anys foren el sosteniment de la dinastia borbònica. Per això vol conèixer fins on arriba l'esquerrisme del govern de la República per ell poguer determinar on comença el dretisme del partit radical en la lluita per la conquesta del poder.

Un escriptor tant poc sospitós per a nosaltres, en «Gaziel», referint-se al panorama de la polí-

tica actual després de la crida del senyor Azaña per a la constitució d'un gran front d'esquerres, classificava la significació en l'esdevenidor dels partits polítics governamentals en la següent forma: Realitzada l'obra revolucionària del govern actual, les esquerres seran, de fet, els socialistes, que preconitzen un programa transformador inacabable; les esquerres actuals passaran a ésser partits de centre o conservadors de l'obra estatal legislada: Les dretes seran les impugna-dores d'algunes de les innovacions realitzades, i els extremistes seran, per un costat els cavernícoles, tradicionalistes i per un altre els anarco-comunistes.

Seria curiós, baix aquest punt de vista, conèixer el concepte que li mereix al senyor «Gaziel» l'estructura actual del partit radical, i després de l'últim parlament del senyor Lerroux, el lloc que els hi reserva al quadro de classificació dels partits polítics governamentals que ens ha pintat.

Enormes monstruositats que desperten indignacions i que alligonen als pobles! En Lerroux de l'any 1908, l'insigne «caudillo» d'aquell cèlebre repertori de *la propiedad es un robo i sed rebeldes* avui jutjat com a un element grat per a la reacció, segons les profecies d'un home tant conservador com «Gaziel» i designat a formar part al quadro dels cavernícoles segons l'estructura de la política en l'esdevenidor que dit senyor ha pronosticat.

Més que tot, nosaltres creiem que el senyor Lerroux ja repapieja. Proves: *Tenemos (ha dit) la Constitución que hemos votado para cumplirla. Somos un partido laico, de reforma social y propugnamos todas aquellas compatibilidades con el país que vivimos. I en els precisos moments que el Parlament de la República té de complimentar i legislar d'acord amb l'esperit i substància de la Constitució ens diu en un mateix dia; y yo a estos señores (al govern actual) únicamente les pido que me garanticen que han terminado su evolución y que me demuestren su izquierdismo; no con ensayos como los que han hecho con los que solo han logrado hacer antipática la República.*

El senyor Lerroux ha perdut el judici i desvarieja constantment; ell mateix no s'enten. I quan un home que ambiciona el poder arriba en aquest dolorós extrem queda excluit automàticament d'aquell cercle reservat a les grans mentalitats de la política.